

bevillingsloven for indeværende Aar ud over, hvad man kan regne efter Erfaringerne for sidste Aar: 5—6 Mill. Kr., er jeg oppe paa et Underskud paa omtrent 62 Mill. Kr. Til Dækning af dette Underskud har vi altsaa ikke de 15 Mill. Kr., som kan faas ved Udstedelse af de allerede bevilgede Statsbeviser, men da vi derfra maa trække de 9 Mill. Kr., som er den disponible Del af Kassebeholdningens Nettogæld, bliver det altsaa kun 6 Mill. Kr., vi kan regne fra denne Kilde, og saa staar der altsaa, efter min Beregning, tilbage at dække omtrent 56 Mill. Kr., og selv om jeg vil følge Regeringens Tal med Hensyn til Tillægsbevillingsloven og ikke lægge noget til hverken for nye Love eller for Stigninger for Tillægsbevillingsloven som Følge af de forhøjede Priser, bliver der dog omtrent 45 Mill. Kr. Hertil haves ikke anden Dækning end de Beløb, hvormed man kan antage, at Skatternes Udbytte vil stige i det kommende Aar. Nu tror jeg, det vilde være overordentlig letsindigt at regne, at Udbyttet af Toldskatterne, af Stempelafgiften o. s. v. skulde give en væsentlig Stigning ud over, hvad der er budgetteret. Vi kan maaske paaregne nogen Stigning paa visse Punkter, men der vil komme Nedgang paa andre. Ja, det ligger ikke overvættets fjernt at tænke sig, at Aaret kunde udvikle sig saaledes, selv under den Forudsætning, at Danmark holder sig udenfor Krigen, at Toldindtægterne blev en Del mindre end i det forløbne Aar, i hvert Fald gør vi rettest i ikke at vente os nogen Stigning herfra. Det, jeg mener, man kan vente sig, er et forøget Udbytte af Skatten paa Børsomsætningen, uden at jeg dog vil lægge til Grund det kolossale Udbytte, som den har givet i de sidste Par Maaneder, det skal jo være henved 800,000 Kr. i hver af disse Maaneder. Det skal jeg naturligvis ikke regne som noget, der kan betegne det forventede Udbytte i hele det kommende Aar, men vi vil dog forhaabentlig nok kunne gøre Regning paa nogle Millioner ud over det anslaaede Beløb. Og dertil kommer saa den betydelige Forøgelse, vi kan vente os af den nye Merindtægtsskattelov.

Man har opkastet Tvivl om, hvorvidt det var nødvendigt at tage en saa stor forøget Indtægt, som Forslaget i Folketingets Form vil give. Naar jeg her bestræber mig for at vise, hvordan Situationen er, vil jeg ikke nægte, at det er for en stor Del med denne forøgede Indtægtsskat for Øje. Jeg tror ikke, at vi har Raad

til at give Afkald paa en endog meget betydelig Indtægt for Statskassen ad denne Vej. Hvor stort Merudbyttet vil blive, naar det Lovforslag, som har forladt Folketinget og er gaaet til Landstinget, er blevet til Lov, og som altsaa gaar ud paa at give som Maksimum 25 pCt., saavel for Aktieselskaber som for Enkeltpersoner, er det meget vanskeligt at have en Mening om. Men lad os sige, at det førte til en Fordobling af det Beløb, som Ministeriet anslaaer Indtægten af den gældende Merindtægtsskat til i det Finansaar, vi er i nu, nemlig 30 Mill. Kr., vil det altsaa sige, at vi faar i det hele 60 Mill. Kroner. Saa skulde vi have ca. 33 Mill. Kr. til at dække et Beløb, der efter min Regning ikke bør anslaas lavere end til omtrent 56 Mill. Kr. og efter Regeringens i hvert Fald ikke kan blive lavere end omtrent 45 Mill. Kr. Det vil altsaa ses, at vi dog bliver nødt til, saaledes som den fungerende Finansminister sagde i Landstinget, at regne enten med en yderligere forøget Indtægt ad Beskatningsvejen eller en ny Laanelov, foruden at der allerede paa Finansloven er disponeret over Restbeløbet af de Statsobligationer, som kom ind ved tidligere Laanelove, og foruden at der ved disse Betragtninger er disponeret over de 15 Mill. Kr., som endnu kan udstedes af rentebærende Statsbeviser. At gaa til at vedtage nye Laanelove, er dog meget lidet tiltalende, naar man ser paa den Oversigt, som findes Sp. 2777, og hvorefter i Henhold til de bestaaende Love vor Statsgæld vil blive den 31. Marts 1917 omtrent 482 Mill. Kr. — det er allerede et meget højt Tal, før Krigen var den kun 358 Mill. Kr. —, og naar vi ser, at allerede paa den nu vedtagne Finanslov for Finansaaret 1916—17, hvor der altsaa ikke er beregnet Renter for en Del af de bevilgede Laan og Statsbeviser, fordi disse ikke er emitterede, beløber Renter og Afdrag sig til 22½ Mill. Kr. Man maa da med ikke ringe Betænkelighed se hen til den Mulighed, at vi skulde komme videre ad denne Vej, og maa hellere rette Opmærksomheden paa, om det ikke var muligt at naa til at dække Underskuddet ved Beskatning.

Jeg har endnu kun det at tilføje, at naar ærede Medlemmer ser paa Tillægsbevillingslovforslaget og navnlig paa Ændringsforslagene dertil, vil de faa det Indtryk, at Tillægsbevillingsloven er ved at omforme sig paa en lidet heldig Maade, den er ved at blive en Finanslov Nr. 2,